



Του Χρίστου Χ. Λιάπη

Συγκλονισμένος και εγώ από το πολύνεκρο τρομοκρατικό χτύπημα στις Βρυξέλλες, βρίσκομαι αντιμέτωπος με ένα εσωτερικό μείγμα συναισθημάτων θλίψης και αγανάκτησης. Συμπόνιας και αλληλεγγύης για τους συγγενείς των ανυποψίαστων θυμάτων, τα οποία απλώς στάθηκαν λιγότερο τυχερά από εμένα, καθώς μόλις 36 ώρες πριν από τις εκρήξεις βρίσκονται και εγώ τόσο στο μετρό, όσο και στο αεροδρόμιο της Βελγικής πρωτεύουσας...

Όπως λιγότερο τυχερά είχαν σταθεί, τον Απρίλιο του 2013, στη Βοστώ νη, τα θύματα των αντίστοιχων τρομοκρατικών επιθέσεων στον Μαραθώνιο. Εκεί, από το σημείο των εκρήξεων με χώριζαν μόνον δύο οικοδομικά τετράγωνα. Και οι δύο φονικές επιθέσεις ήταν της ίδιας φρικώδους φονταμενταλιστικής τεχνοτροπίας και μισαλλόδοξης εγκληματικότητας, σκοτώνοντας αθώους πολίτες με βόμβες καρφιών.

Η τρομοκρατική επίθεση της 22ας Μαρτίου ήταν ακόμη μία μαχαιριά στην καρδιά της Ευρωπαϊκής και ευρύτερα της Δυτικής Δημοκρατίας. Μιας Δημοκρατίας που, ανεξάρτητα από τα ελλείμματά της, ανεξάρτητα από τις πρακτικές εσωτερικές της ανεπάρκειες και τη βαθιά οικονομική και πολιτική κρίση των τελευταίων ετών, στην έμπνευσή της, βασίζεται στην ειρηνική συνύπαρξη των διαφορετικών χαρακτηριστικών και στη γόνιμη διαπολιτισμική σύνθεση, με στόχο την

εξασφάλιση και τη μεγιστοποίηση της ατομικής και συλλογικής προόδου. Το παράδειγμα αυτό βρίσκει την πραγμάτωσή του στο σύμμεικτο, Φλαμανδικό και Βαλονικό Βέλγιο. Για αυτό και οι τρομοκράτες χτύπησαν τις Βρυξέλλες. Την Κυριακή πριν από την τρομοκρατική επίθεση της Τρίτης, ήμουν στον Ορθόδοξο Καθεδρικό Ναό των Παμμεγίστων Ταξιαρχών στις Βρυξέλλες, γιορτάζοντας την Κυριακή της Ορθοδοξίας. Μετά το πέρας της ιερής ακολουθίας πήγα και άναψα ένα κερί στον Καθολικό ναό της Παναγίας της Sablon, θέλοντας να εκφράσω την ανάγκη για ομοψυχία όλων των Χριστιανικών Δογμάτων και για ευρύτερη θρησκευτική ανεκτικότητα και αλληλοπεριχώρηση, μεταξύ όλων των θρησκειών. Γιατί η Κυριακή της Ορθοδοξίας είναι μια μεγάλη θρησκευτική γιορτή, που οι συμβολισμοί της ξεπερνούν τα όρια του Ορθοδόξου Δόγματος, εξεικονίζοντας την επικράτηση της πίστης ως λατρευτικού βιώματος ενάντια στην εικονομαχική και εικονοκλαστική βία της μισαλλοδοξίας και του θρησκευτικού φονταμενταλισμού. Δεν μπορούσα να φανταστώ πως το άναμμα αυτού του κεριού ήταν μια τραγική προοικονομία απόδοσης τιμής στα αθώα θύματα των τρομοκρατικών επιθέσεων που έλαβαν χώρα λίγες ώρες μετά, στην πρωτεύουσα του Βελγίου. Από εχθές οι Βρυξέλλες μετρούν τις πληγές που τους άνοιξε η τρομοκρατία, όμως, από το "Boston Resilient" του 2013 στο "Tenir Bien" των Βρυξελλών, ο φονταμενταλισμός δεν θα νικήσει. Ως ελάχιστο φόρο τιμής στα απανταχού θύματα της τρομοκρατίας και του τυφλού φονταμενταλιστικού μίσους, θυμάμαι το γράμμα που είχα στείλει τότε, από τη Βοστώ νη, λίγο μετά την αντίστοιχη τρομοκρατική επίθεση στον Μαραθώνιο.....Τότε απείχα από το σημείο της επίθεσης μόλις δύο οικοδομικά τετράγωνα. Τώρα απείχα μόλις 36 ώρες...

Χρίστος Χ. Λιάπης MD, MSc, PhD
Ψυχίατρος-Διδάκτωρ Παν/μίου Αθηνών